

Aangezogen door het verhaal

Godly Play is een creatieve methode om met Bijbelverhalen aan de slag te gaan

Nicole LEHOUCQ

Druppelsgewijs betreden kinderen het lokaal. Vertelster Katie Velghe heet elkeen welkom en laat hen plaatsnemen op een kussen in een kring. Dertien nieuwsgierige snoeten kijken toe als ze het spel materiaal uitstalt voor deze sessie van *Godly Play*.

Die methode biedt jong en oud een manier om met Bijbelverhalen aan de slag te gaan. Een zeildoek vol zand dat, eens opgevouwen, de woestijn voorstelt, enkele houten figuren en twee blauwe lappen stof voor de zee. Meer is er niet nodig om het verhaal van Mozes, die zijn volk uit Egypte leidt, te verbeelden.

Het verhaal proeven

Of toch. Er staat ook een schaal met stukjes matse, ongedesemd brood, dat de joden in de woestijn aten en dat straks zal worden uitgedeeld.

Eerst wordt het verhaal rustig verteld. Op geen enkel moment maakt de vertelster oogcontact. Ze houdt de blik gericht op het zand, de zee, de figuren en maakt afgemeten, sobere gebaren. Het is muisstil.

In het vraaggesprek blijkt dat de kinderen het verhaal kennen. Wie ze zelf zijn in dit verhaal? „De bange vrouw” en „degene die haar helpt”, zeggen twee meisjes. „God”, knikt een jongen vastberaden. Dat het over godsvrouw gaat, is duidelijk.

De matse wordt uitgedeeld. „Het is een mengsel van bloem en

Godly Play, vertelmethodes gecombineerd met creatieve verwerking. © Mine Dalemans

water dat net als toen wordt gebakken zonder gist”, legt Velghe uit. Ze laat de kinderen op elkaar wachten. „Matse eten we samen en als we ervan proeven, proeven we het verhaal.” Meteen een voorproefje van de eucharistieviering. De droge koekjes knisperen bij het kauwen.

Dan mogen de kinderen creatief aan de slag met materiaal naar keuze: klei, verf, verhalenendozen of het zand en de figuren. Een feestmoment met een

stuk appel en koek rondt het geheel af. Op de vraag wie een lied of een gebed kent voor het eten, stelt een kind spontaan het Onzeverader voor. Iedereen bidt mee.

We wonen de sessie *Godly Play* bij in de abdij van Averbode waar de Interdiocesane Dienst voor Gezinspastoraal (IDGP) een familiedag houdt. De kinderen hier zijn vertrouwd met bidden. Of ze altijd zo rustig zijn als er een feestje is? „Nee hoor!”, roept een jongen bij het buitengaan.

„Door de bijzondere manier van binnenkomen en van vertellen, werkt *Godly Play* rustgevend”, legt Velghe uit. „De kinderen worden aangezogen door het verhaal. Leerkrachten die ik al opleidde tot verteller in deze methode merken dat zelfs de meest rusteloze kinderen er stil door worden.”

Meer info op www.godlyplay.be. In januari is er een opleiding voor vertellers. Info bij IDGP, 016 32 84 29.

Publieksprijs voor interviews

Lucette Verboven, tv-presentatrice bij Braambos, wint de publieksprijs van het Spirituele en Religieuze Boek 2013 met haar interviewbundel *Ongewone wegen*. Het boek vertelt over de manier waarop mensen de dominicaanse spiritualiteit beleven en verscheen oorspronkelijk in het Engels. Voor de publieksprijs namen 7.875 lezers deel aan een internetstemming. De reguliere prijzen gingen naar het boekproject van de abdij van Westvleteren en naar Willem Vermandere.

De bisschop, een dienaar

Paus Franciscus wijdde voor het eerst in zijn pontificaat bisschoppen. De Fransman Jean-Marie Speich wordt nuntius in Ghana en de Italiaan Giampiero Gloder hoofd van de diplomaten school van het Vaticaan. Tijdens de viering benadrukte de paus dat het bisschopsambt geen eer is, maar een dienst. „De liefde van een bisschop moet, zoals die van een vader of een broer, uitgaan naar allen die God aan hen toevertrouwt.” In de marge van de viering werd bekend dat de paus al meer dan tien miljoen volgers heeft op Twitter.

Afrika reageert op Lampedusa

Ook de koepel van Afrikaanse bisschoppenconferenties reageerde op de schipbreuken voor de kust van het Italiaanse Lampedusa waarbij in oktober honderden Afrikaanse vluchtelingen omkwamen. „Het drama waarbij een groeiend aantal jongeren hun leven riskeert door Afrika te verlaten, toont de malaise waarin ons continent zich nog steeds bevindt inzake werkgelegenheid, opvoeding en gezondheidszorg”, menen de Afrikaanse bisschoppen. Het Vaticaan riep eerder de Europese Unie op maatregelen te nemen om dergelijke drama's te voorkomen, bijvoorbeeld door asielkantoren te openen in Noord-Afrika. (EDS)

‘Cardijn had wereldwijd invloed’

Australiër onderzoekt de rol van Jozef CARDIJN tijdens Tweede Vaticaans Concilie

Erik DE SMET

In naslagwerken over het Tweede Vaticaans Concilie duikt Jozef Cardijn (1882-1967), stichter van de kajottersbeweging, slechts sporadisch op. De Brusselaar werd dan ook pas in het voorjaar van 1965 kardinaal gecreëerd en tot bisschop gewijd, net vóór aanvang van de laatste zitting van het concilie. En toch werkt de Australiër en oud-kajotter Stefan Gigacz aan een doctoraat over de invloed van Cardijn op dat belangrijke concilie.

Daarover kwam hij onlangs spreken in Cardijns vaderstad Halle.

„Jaren geleden zocht ik een Australische bisschop op die Cardijn in 1958 in Rome had gehoord en vertelde dat het concilie Cardijns denken had overgenomen”, zegt Gigacz. „Was dat een mythe? In Cardijns nagelaten papieren ontdekke ik alvast sporen van zijn invloed op de pausen Johannes XXIII en Paulus VI, maar zijn belangrijkste band met het concilie was dat tal van concilievaders in hun land of bisdom stichters of

promotors waren van de plaatselijke kajottersbewegingen, figuren zoals Dom Helder Camara in Brazilië of kardinaal Achille Liénart in Frankrijk.”

Stefan Gigacz is gefascineerd door het wereldwijde netwerk dat de Belgische priester goeddeels na de Tweede Wereldoorlog uitbouwde. Echter vooral in de Cardijn van vóór 1940 lijkt de sleutel te liggen om een eventuele invloed op het conciliaire vernieuwingsdenken te kunnen inschatten. Gigacz ontdekte de banden van de Belgische priester met theologen als Jean Daniélou, Emile Mersch en Paul Dabin, allen jezuïeten. Laatstgenoemde schreef reeds in 1941 over het priesterschap van de gelovigen.

Stefan Gigacz: „Ik was verrast. Pas als je Cardijns internationale netwerken in kaart brengt, bespeur je zijn invloed, bijvoorbeeld op Helder Camara of op de bevrijdingstheologie. In de jaren 1950 reisde Cardijn de wereld rond en dat had een grote impact op heel wat jongeren. De massabijeenkomsten waarop hij toen sprak, waren Wereldjongerendagen avant la lettre.”

Vandaag lijkt de ‘kardinaal van de arbeiders’ grotendeels vergeten. Niet uit z'n geboorteland,

maar uit India komt het idee om zijn zaligverklaring aan te vatten. Al is het Cardijns ‘thuisbisdom’, het aartsbisdom Mechelen-Brussel dus, dat daartoe de eerste stap moet doen.

Australiër Stefan Gigacz (links) is al jaren gefascineerd door de figuur van Jozef Cardijn (rechts). © Erik De Smet/Archief Halewijn

Advertentie

Het duo-legaat: een slim legaat met een hart

Extra lage successierechten voor uw erfgenamen

Uw steentje bijdragen aan de toekomst van wezen en verlaten kinderen in Latijns-Amerika en Haïti.

Voor meer info in alle discretie of een exemplaar van onze brochure, contacteer Nicole Boschaert, directeur: 02/721.64.61 info@nphbelgium.org

Stichting ONZE KLEINE WEESKINDEREN

www.weeskinderen.be • IBAN: BE74 431 7173381 07